

"...ให้สุวัทนาด้วยความรัก และเป็นพยานว่าจะกระทำหน้าที่ป้องกันเธอ เหมือนพระรามป้องกันและรบเพื่อนางสีดา, พ.ศ. ๒๔๖๗"

ข้อความในลายพระหัตถ์ที่สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าทรงไว้ในพระบรมฉายาลักษณ์ทรงเครื่องโขนพระราม ที่พระราชทานแก่พระนางเจ้าสุวัทนา พระวรราชเทวี เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งของ "ความรัก" ที่ทรงมีต่อสตรีเคียงพระราชหฤทัยผู้นี้ หากแต่ไม่เพียงเท่านั้น ยังมีเรื่องเล่าถึงความรักของทั้งสองพระองค์อีกมากมาย

"เมื่อสิ้นเกล้าฯ (รัชกาลที่ ๖) ได้ตัดสินพระทัย ก็ได้มีกระแสรับสั่งให้หมั้นรักษาตัว ทรงมีพระราชกระแสทำนองจดหมาย ใต้ถ้ำถึงความเป็นอยู่ และทุกข์สุขเป็นประจำวัน เมื่อได้รับแล้วก็ต้องตอบกราบทูล บางขณะมีรับสั่งให้ทูลเล่าเรื่องต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นให้ฟัง แลกเปลี่ยน ได้ตอบกันอยู่อย่างนี้เป็นเวลานาน...

ขณะนั้นยังเป็นเด็กมาก อายุไม่ถึง ๒๐ ปี การศึกษาก็ไม่มีทางจะดีเหมือนเด็ก ๆ สมัยนี้ จึงไม่สามารถคิดไปได้ถึงอย่างนั้น แต่ครั้นถึงเวลาวันหนึ่ง สิ้นเกล้าฯ ก็ทรงจดหมายฉบับหนึ่งมาว่า 'รัก' และขอแต่งงาน...

สิ้นเกล้าฯ มิได้ทรงกระทำสิ่งใดตามผลภาระ เมื่อทรงตัดสินพระทัยแล้ว สิ้นเกล้าฯ ก็ทรงส่งข้อต่อผู้ปกครอง แล้วเราก็มีการแต่งงานกันตามธรรมเนียม"

(รับสั่งของพระนางเจ้าสุวัทนา พระวรราชเทวีในรัชกาลที่ ๖)

ดวงใจของทั้งสองพระองค์ที่ผูกพันไว้ด้วยความรักนั้น จึงเป็นที่มาของแหวนสายนาฬิการูปหัวใจคู่ มีอักษรพระบรมนามาภิไธย ร.ร.๖ และอักษรพระนาม ส. อยู่ภายใต้พระมหามงกุฎ ที่พระราชทานเป็นที่ระลึกในวันอภิเษกสมรสครบ ๑ ปี ที่ยังคงเป็นเครื่องหมายแห่งความรักที่ทั้งสองพระองค์ทรงมีให้แก่กัน¹